

بسمه تعالی

شماره : ۵۶۷۹۱/۴۳۰/د

رئیس محترم امور مالیاتی شهر و استان تهران

تاریخ ۱۴۰۰/۰۹/۱۳

مدیر کل محترم امور مالیاتی مودیان بزرگ

مدیران کل محترم امور مالیاتی استان

نظر به برخی ابهامات مطروحه در خصوص نحوه رسیدگی مالیاتی به تراکنش های بانکی و نامه شماره ۷/۵۶/۱۱۹۸۰ مورخ ۱۴۰۰/۰۹/۰۶ رئیس محترم اتاق اصناف ایران و متن دادنامه شماره ۲۰۲۹۷۸۹/۳۱۳۹۰۰۰ مورخ ۱۴۰۰/۰۸/۱۲ صادره از سوی شعبه سوم بدوی دیوان عدالت اداری (که حاکی از عدم رعایت برخی موارد قانونی و نکات مندرج در بخشنامه های سازمانی از سوی برخی مأمورین مالیاتی است) مجدداً بر رعایت کامل قوانین و مقررات و بخشنامه های صادره، از جمله بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۹/۱۶ مورخ ۱۳۹۹/۰۱/۳۱ در خصوص نحوه رسیدگی به تراکنش های بانکی، که مورد تایید هیات تخصصی مالیاتی و بانکی دیوان عدالت اداری قرار گرفته و لازم الاجرا می باشد تاکید می گردد.

شایان ذکر است موارد اعلامی در نامه ریاست محترم اتاق اصناف ایران قبلاً در چارچوب بندهای بخشنامه های یادشده به شرح ذیل اعلام گردیده است:

۱- به استناد بندهای یک و دوازده بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۹/۱۶ مورخ ۱۳۹۹/۰۱/۳۱ ارقام پولی وارده به حساب های بانکی مودیان مالیاتی به تنهایی دلیلی بر وجود درآمد نبوده و می بایستی در بررسی و حسابرسی مالیاتی واقعیت امر مدنظر گروه های رسیدگی قرار گیرد.

۲- به موجب بند ۹ بخشنامه فوق اشاره، گروه های رسیدگی موظفند در رسیدگی های خود مبتنی بر قضاوت های حرفه ای و با استفاده از شواهد کافی و قابل اطمینان از جمله اقرار کتبی مودی، اخذ تاییدیه از طرف حساب و ردیابی تراکنش ها، سابقه مودی، جستجو در کلیه سامانه های اطلاعاتی در دسترس و مطابقت آنها، تجزیه و تحلیل اطلاعات و استفاده از سایر تکنیک های حسابرسی که در گزارش خود مستند می نمایند نسبت به رسیدگی های خود اقدام نمایند.

۳- به استناد بند ۱۲ این بخشنامه، از حدس و گمان تعیین شغل مودی بدون وجود مستندات پرهیز داده شده و در موارد ابهام در خصوص موضوع فعالیت مودی برای راستی آزمایی و به

منظور تشخیص صحیح نوع فعالیت، گروه رسیدگی موظف است علاوه بر استفاده از شواهد و قرائن تشخیص نوع فعالیت مودی، نمونه ای از تراکنش های بانکی را از طریق ردیابی و حتی المقدور انطباق با طرف حساب آن رهگیری و مستند سازی نمایند.

۴- در اجرای بند ۱۸ بخشنامه صدرالاشاره و در راستای سیاست های اصولی سازمان مبنی بر تعامل با مودیان مالیاتی و رعایت اصل اعتماد به منظور ارتقای فرهنگ خود اظهاری مالیاتی و با توجه به اینکه اطلاعات حساب های بانکی فی نفسه موید درآمد اشخاص نمی باشد، کلیه ادارات امور مالیاتی در فرآیند حسابرسی مالیاتی تراکنش های بانکی مشکوک برای جمع آوری اسناد و مدارک و ارائه توضیحات لازم توسط مودیان مالیاتی، مهلت کافی و مورد نیاز را در نظر بگیرند. بدیهی است در اجرای مفاد این بند یکی از مهمترین اسناد و مدارک برای تعیین درآمد مشمول مالیات، اظهارات مکتوب مودیان در خصوص تراکنش های بانکی می باشد. بنابراین در مواردی که مودی در اظهار مکتوب خود ماهیت هریک از تراکنش های بانکی خود را اعلام نماید، در صورتی که اسناد و مدارک مثبتی ای برخلاف اظهارات مودی به دست نیاید، ملاک و مبنای رسیدگی ادارات امور مالیاتی قرار می گیرد و چنانچه متعاقباً اسناد و مدارک مثبتی ای دال بر فعالیت های اقتصادی مودی که برخلاف اظهارات وی می باشد، به دست آید و این اسناد و مدارک مطالبه مالیات و جرائم متعلقه با رعایت مقررات قرار می گیرد.

محمد مسیحی

معاون درآمدهای مالیاتی